ברשות מוכר מותר, ברשות לוקח אסור. המוליך פירות ממקום למקום, מצאו חבירו ואמר לו: תנם לי ואני אעלה לך פירות שיש לי באותו מקום: אם יש לו פירות באותו מקום מותר ואם לאו אסור. והחמרין מעלים במקום היוקר כבמקום הזול ואינן חוששין: מאי טעמא רב פפא אמר ניחא להו דמגלו להו תרעא רב אחא בריה דרב איקא אמר ניחא להו דמוזלי גבייהו, [א] מאי בינייהו? איכא בינייהו תגרא חדתא, בסורא אזלי ארבעה בכפרי אזלן שיתא: יהיב רב זוזי לחמרי וקביל עליה אונסא דאורחא ושקיל מינייהו חמשה, ונשקול שיתא*? אדם חשוב שאני, בעא מיניה ר' אסי מר' יוחנן מהו לעשות בגרוטאות כן? א"ל ביקש ר' ישמעאל ברבי יוסי לעשות כן בכלי פשתן ולא הניחו רבי איכא דאמרי ביקש רבי לעשות בגרוטאות כן ולא הניחו ר' ישמעאל בר' יוסי/ פרדיסא: *רב אסר ושמואל שרי רב אסר כיון דלקמיה שויא טפי מיתחזי כי אגר נטר ליה ושמואל שרי כיון דהוי ביה תיוהא לא מיחזי כי אגר נטר ליה, אמר רב שימי בר חייא ומודי רב (א) *בתורי, דנפיש פסידייהו אמר להו שמואל להנהו דשבשי שבשא {הפוכו בארעא} כי היכי דקני לכו גופא* דארעא, ואי לא, הויא לכו כהלואה ואסור אמר להו רבא להנהו דמנטרי באגי: פוקו הפוכו בבי דרי כי היכי דלא תשתלם שכירות דידכו עד ההיא שעתא *דשכירות אינה משתלמת אלא בסוף *וההיא שעתא אוזולי דקא מוזלי גבייכו אמרו ליה רבנן לרבא: הא אכיל מר רבית דכולי עלמא שקלי ארבעה ומסלקי לאריסא בניסן, ומר נטר להו עד אייר ושקיל שיתא אמר להו: אתון קא עבדיתון שלא כדין-ארעא לארים משתעבד אי אתון מסלקיתו להו בניסן מפסידתו להו בכמה, אנא נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה

רב

ברשות מוכר · אם קיבל עליו מוכר אחריות הדרך : **מותר** · דאין כאן מלוה עד שתמכר וכל מה שנמכר ביוקר של בעלים הראשונים הוא : **ברשות לוקח אסור** · דמהשתא מלוה הוא גביה ויהיב ליה טופינא מדמיה בריביתא : **תנם לי** · ואוכלם כאן ואני אעלה לך לזמן פלוני מפירות שיש לי שם: **יש לו שם מותר** · דמהשתא אוקמינהו ברשותיה ואע"ג דלא משיך, סאה בסאה לאו רבית קצוצה היא אלא אבק רבית דרבנן, וכי יש לו לא גזור : **אין לו באותו מקום, אסור** · דבשכר המתנתו נתן לו זה במקום היוקר: **והחמרים מעלים במקום היוקר כבמקום הזול ואין חוששין** · החמרים המשתכרים בתבואה ומביאים ממקום הזול למקום היוקר מותר להם ליקח מעות מבעלי בתים עשירים במקום היוקר ע"מ ליתן להם לזמן פלוני הפירות כשער מקום הזול ואין חוששין שיהא* רבית שכר המתנת מעות כדמפרש ואזיל : **מ"ט רב פפא אמר ניחא להו דמגלו להו תרעא** · שעל ידי מעותיו של זה הם ניכרים סוחרים ומכירים אותם בעלי בתים של מקום הזול ונותנין להם בהקפה ומשתכרים אצלם, ואפילו לא היה זה ממתין להם שום זמן אלא להביא לו מיד, נוח להם לטרוח ולהיות שלוחים לקבל עליהם אחריות הדרך על כך : **דמוזלי גבייהו** · בני מקום הזול כששומעין שאין אלו משתכרין בה מוזלי גבייהו כדי שלא ימשכו ידיהם מלהרגיל אצלם : **תגרא חדתא** · תגר שאינו ניכר עדיין [ב] למאן דאמר דמגלו להו תרעא איכא, למ"ד דמוזלי גבייהו ליכא דכיון דאינו ניכר להם אין מאמינים בדבריו שהוא נותנם במקומו בזול ולא מוזלי גביה : **בסורא אזלן ארבע** · גריוי בזוזא : **בכפרי** · שם מקום: **אזלן שיתא** · גריוי בזוזא : **ונשקול שיתא** · כיון דמקבל עליה אונסא דאורחא אין כאן רבית ואפילו *לא קיבל עליה אונסא דאורחא קתני החמרים מעלים במקום היוקר כבמקום הזול : **מהו לעשות בגרוטאות כן** · בשאר פרגמטיא כגון שברי זהב וכסף ושאר מיני מתכות מי אמרינן תבואה דמידי דשכיח הוא דאזלי ואתו כל שעתא אמרינן ניחא להו דמוזלי גבייהו אבל שאר פרגמטיא ליכא גילוי תרעא ולא אוזלי גבייהו, דמי שמכר לו עכשיו לא ימכור לו למחר ופרגמטיא שלקח היום אינו לוקח למחר : **פרדיסא** · לקנות יין מן הכרם בדמים פחותים כל פירות שנה זו בכך וכך ולוקחין אחר שהן בוסר או סמדר אבל עדיין לא הגיע לבישול : **רב אסר** · דמשום הקדמת מעות לזמן הבציר קמוזיל גביה והוי אגר נטר ליה : **כיון דהוי ביה תיוהא** · פעמים שיש קלקול בכרם כגון ברד או גשמים או קרח ומפסיד הכל ומקבל עליו כל ספיקי הפסד לא מיחזי כאגר נטר ליה · תיוהא נראה בעיני דבר חרטה כמו קדושין (דף מ:) תיוהא על הראשונות : **ומודה רב בתורי** · מקום שבוצרין כרמים* בשוורים בעגלה ומוליכין את העגלה בין שורות הכרמים ומתקלקלין רגלי השוורים בקלחי שרשים שבקרקע והפסדן רב : **שבשי שיבשא** · בעלי בתים המלוים תבואה לאריסים לזרע ומשלמין להם לגורן תבואה חדשה : **סייעו בגופה דארעא** · בחרים ובקליר מעט : **הויא כהלואה** · סאה בסאה : **מנטרי באגי** · שומרי הקמות עד הקציר : **הפוכו בבי דרי** · סייעו את בני הבקעה בדישת תבואה בגורן בהולכה ובהבאה סיועא פורתא לפי שבשביל שאתם ממתינים שכרכם עד גמר מירות הגורן הם נותנים לכם מתנה יותר על שכרכם לפיכך סייעו אותם כדי שתהא פעולתכם מושכת עד כלות הגורן ושכירות אינה משתלמת אלא לבסוף ואין כאן המתנה ואם יוסיפו לכם אין זה שכר המתנת שכרכם אלא אוזולי מוזלי לגבייכו: **כולי עלמא** · החוכרים שדותיהם לאריסים: **שקלי ארבעה** · כורין בחכירות השדה: **ומסלקי לאריסא בניסן** · כופין אותם לקצור תבואתו ולהסתלק ממנה בניסן: **ומר משום דנטר ליה עד אייר** · שקיל שיתא וקא סלקא דעתך משום המתנת החכירות קא מוספי: **אתון הוא דעבדיתו שלא כדין** · שאתם מסלקין אותן בניסן ועדיין לא נתמלאת התבואה בקשיה ומפסידין אותן הרבה וארעא לאריסא משתעבד עד שתתבשל התבואה כל צרכה הלכך שלא כדין היא כפייתכם : **אנא נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה** · ושכר שדי אני נוטל שלכך אני מפריז על חכירתה ואינו בשכר המתנת ד' כורין :

רב

ברשות מוכר מותר · וכגון שנתן לו שכר עמלו ומזונו שלא יהא טורח לו בשכר הלואה וא"ת א"כ מאי קמ"ל וי"ל דסיפא איצטריך ליה ברשות לוקח אסור דס"ד דלא מיחזי כרבית כיון שהוא מוכר במקום היוקר כמו שהוא נותן לו כאן במקום הזול :

החמרים מעלין במקום היוקר כבמקום הזול · פירש בקונטרס אפילו אחריות הדרך בהליכה ובחזרה על החמרים ואי אפשר לומר כן דלעיל (דף סה·) גבי טרשא דרב חמא פי' בקונטרס גופיה שהיה אחריות ההליכה על רב חמא אע"ג דהוו שבקי להו מיכסא ונקטי להו שוקא ואפילו היה שם אחריות עליהם של מקבלים יש להתיר שם יותר מכאן דבשכר דשבקי להו מיכסא ונקטי להו שוקא יותר מבסחורות אחרות הויא שויא טפי והוו זבני לה ביוקר אבל כאן מה שהיו ניכרים סוחרים ע"י המעות ומגלו להו תרעא כך היה נעשה להם במעות אחרים וכל לוין כמו כן משתכרים ועוד דפריך בסמוך אדרב דשקיל חמשה בכורא ומקבל אונסא דאורחא ונשקול שיתא ולא פריך לא ליקביל אונסא דאורחא אלא נראה דאחריות הדרך בחזרתם עם התבואה ממקום הזול היה על בעה"ב והחמרים היו משתכרין במעות בהליכה ממקום היוקר למקום הזול בשום סחורה ואי לאו טעמא דמגלו להו תרעא או מוזלי גבייהו הוה אסור דבשכר הלואה של הליכה היו טורחין להם בחזרה :

מאי טעמא ניחא להו דמגלי להו תרעא · לא ה"מ למימר כגון דיהבי להו שכר עמלם כדפי' ברשות מוכר מותר כי זה לא היה שום חידוש [ג] ור"ח פי' דאפילו שכירות החמרים נותן בעה"ב לחמרים ומ"מ נראה דמודה דלא יהיב שכר עמלם דאי יהיב לא הוה צריך כלל לטעמא דגלויי תרעא ואוזולי גבייהו ומה שדחק ר"ח לומר שנותן שכר החמרי' לפי שדומה לו שכר מועט גלוי תרעא ובחנם דחק דהקילו חכמים ברבית דרבנן כמו לעיל (דף סט·) ריש עגלא לפטומא :

ניחא להו דמגלי להו תרעא · פירש בקונטרס ע"י מעות שבידם ניכרים סוחרים ומקיפין להם סחורות אחרות וקשה דקאמר איכא בינייהו תגרא חדתא ולפירושו איכא בינייהו נמי תגרא ישן דטעמא דמגלו להו תרעא ליכא שהרי ניכרים הם מימי קדם ונראה כפי' ר"ח דפירש דטעמא דמגלו להו תרעא שבעלי בתים המלוים מגלים להם שערי היוקר שפעמים בעוד שהולכים החמרים למקום הזול וחוזרין מתייקרין כאן ובעלי בתים מודיעין להם ומסייעין להם למכור:

בתורי דנפיש פסידייהו · [ד] ר"ח גריס בתוורי ופי' שמוכר עגלים קטנים ולדות עדרו אשר יולדו לו בשנה זאת ומודה רב בהו דשרי, שרגילות הרבה שמפילות והוה הקלקול יותר מתיוהא של פרדס * :

דשבשי שיבשא · פי' בקונטרס בעלי בתים המלוים תבואה לאריסים לזרע ומשלמין להן לגורן תבואה חדשה ולא אשכחן בשום דוכתא שקורין זה "שיבשי", ושיבשי" היינו זמורות שמתרגם (בראשית מ) שלשה שריגים תלת שיבשין וכן (ברכות דף ה:) [דלא יהיב מר שיבשא לאריסא] (*זבן שיבשתא מאריסא) ר"י פירש שנותנין מעות לבעל הזמורות בכך וכך המשוי והם שוים יותר בשעת שזומר הכרמים וליכא תיוהא בזמורות כמו בפירי ולכך מצריך שמואל להפוכי בארעא :

רב

קמא א מיי' פ"ס מהל' מלוה ולוה הלכה ט סמג לאוין קנג קצ טוש"ע י"ד סי' קסג סעי' טו:

קמב ב מיי' שם טוש"ע שם סעי' יז :

קמג ג ד ה ו מיי' שם הל' ז ח ועיין בהשגות ובמ"מ טוש"ע שם סעי' טז ועיין בב"י :

קמד ז מיי' שם פ"ח הל' ה ועיין בהשגות ובמ"מ סמג שם טוש"ע י"ד שם סעי' יוד :

קמה ח מיי' וסמג שם טוש"ע שם וכפי' התוס' וע"ש :

קמו ט מיי' שם הל' ו טוש"ע שם סעיף יא :

קמז י מיי' שם הל' ז טוש"ע שם סעיף יב :

קמח כ מיי' שם הל' ח סמג שם :

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' בתורי דנפיש· נ"ב ע"ל ריש דף ל' ע"א :

וההיא שעתא אחולי דקא מחלי גבייכו כצ"ל רש"ל

הגהות הגר"א

[א] גמ' מאי בינייהו · נ"ב הרא"ש ל"ג מאי בינייהו וכתב ב"י דלא פליגי וכן משמע ברמב"ם שהשמיט כל זה : [ב] רש"י ד"ה תגרא חדתא · למ"ד כו' · נ"ב ורי"ף פי' להיפך ומ"מ אין נ"מ לדינא לפי פי' ב"י דלא פליגי : [ג] תוס' ד"ה מאי · ור"ח פי' כו' · נ"ב אבל ב"י פי' בשם ר"ח שנותן להם שכר עמלם אלא שהם מקבלים אחריות הדרך (ועמ"ש רבינו ביו"ד סי' קע"ג ס"ק ל"ד)

[ד] שם ד"ה בתורי · ר"ח גריס כו' · נ"ב אבל ברמב"ם מפרש שקונה עגל קטן ומניחו כו' :

[עי' תוס' לעיל ל: ותוס' חולין פד:]

[מגיה ס"ס דפוס אמ"ד שלחו יד לתקן כך דזבן שיבשתא וכתבו מתחיו ברכות ה: ובאמת הערוך ערך שבש מביא ראיה זו]

[עי' תוס' גיטין ל: ד"ה כיון ותוס' לעיל סד: ד"ה מה שעיין]

[לעיל נ: חולין סד:]

[לעיל סה: וש"נ]

נושא

נושא/מבנה

מבנה

תורה אור

רב מרי בר רחל משכן ליה ההוא נכרי ביתא הדר זבנה לרבא, נטר תריסר ירחי שתא שקל אגר ביתא אמטי ליה לרבא, אמר ליה האי דלא אמטאי למר אגר ביתא עד האידנא *דסתם משכנתא שתא: אי בעי נכרי לסלקי לא הוה מצי מסלק לי השתא לשקול מר אגר ביתא, א"ל אי הוה ידענא דהוה ממושכן ליה למר לא הוה זביננא ליה, השתא כדיניהם עבדינן לך: כל אימת דלא מסלקי בזוזי לא שקיל אגר ביתא אנא נמי לא שקילנא מינך אגר ביתא עד דמסלקנא לך בזוזי: אמר ליה רבא מברניש לרב אשי ~~חזי מר רבנן בקא אבלי רביתא~~: דיהבי זוזי אחמרא בתשרי ומבחרי לה בטבת אמר ליה אינהו נמי אחמרא קא יהבי אחלא לא קא יהבי מעיקרא דחמרא דחלא חלא, ההיא שעתא הוא דקמבחרי: רבינא הוה יהיב זוזי לבני אקרא דשנוותא ושפכי ליה טפי כופיתא אתא לקמיה דרב אשי אמר ליה מי שרי? אמר ליה אין אחולי הוא דקא מחלי גבך, אמר ליה הא ארעא לאו דידהו היא? אמר ליה ארעא לטסקא משעבדא ומלכא אמר מאן דיהיב טסקא ליכול ארעא: אמר ליה רב פפא לרבא ~~חזי מר הני רבנן~~ דיהבי זוזי אכרגא דאינשי ~~ומשעבדי בהו~~ טפי? אמר ליה *השתא איכו שכיבא לא אמרי לכו הא מילתא הכי אמר רב ששת: מוהרקיהו דהני בטפסא דמלכא מנח ומלכא אמר מאן דלא יהיב כרגא לשתעביד למאן דיהיב כרגא: רב סעורם אחוה דרבא הוה ~~תקיף אינשי~~ דלא מעלו ומעייל להו בגוהרקא דרבא אמר ליה רבא שפיר קא עבדת דתנינא ראית שאינו נוהג כשורה מנין שאתה רשאי להשתעבד בו תלמוד לומר °לעולם בהם תעבודו ובאחיכם, (א) יכול אפילו נוהג כשורה ת"ל °ובאחיכם בני ישראל איש באחיו וגו': אמר רב חמא האי מאן דיהיב זוזי לחבריה למיזבן ליה חמרא ופשע ולא זבין ליה, משלם ליה כדקא *אזיל אפרוותא דזולשפט: אמר אמימר אמריתא לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא אמר כי קאמר רב חמא הני מילי ביין סתם אבל ביין זה לא, מי יימר דמזבני ליה ניהליה, רב אשי אמר אפי' יין סתם נמי לא, מאי טעמא? אסמכתא היא *ואסמכתא לא קניא ולרב אשי מאי שנא מהא *דתנן אם אוביר ולא אעביד אשלם במיטבא? התם בידו הכא

הכא

רב מרי בר רחל · בת שמואל הוה ונשבית ונשאה נכרי ונתגייר ושמיה איסור גיורא ורב מרי הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה ומחמת כבודו תלאוהו על שם אמו: **הדר** · נכרי וזבנה לרבא: **נטר שתא** · המתין רב מרי שנה שלימה: **שקל אגר ביתא** · משנה הבאה ואמטי ליה לרבא: **הא דלא אמטאי** · הבאתי: **לא שקילנא אגר ביתא** · עד שאכוף את הנכרי לשלם לך מעותיך ואין זו *רבית דהא רבא לא מיחייב מידי אלא נכרי: **ומבחרי ליה בטבת** · נוטלין יין טוב ואי הוו שקלי ליה מתשרי דלמא הוי מחמיץ ואשתכח דמשום דאקדימו מעות בתשרי ועדיין לא יצא השער קיבל עליו המוכר אחריות, ולא דמי להא דלעיל (דף עב:) דיש לו חטין לפי שהיין רגיל להחמיץ ושמא *כוטו החמיץ: **מעיקרא** · משעה שלקחו: **דחמרא חמרא דחלא חלא** · קלקולו בתוכו הוא אלא שאינו ניכר, ויין המקולקל לא לקח הימנו: **לבני אקרא דשנוותא** · שנוותא שם הנהר "אקרא" קונטריא"ה בלע"ז יושבים על שפת אותו נהר ויהיב להו רבינא זוזי לפני הבציר לתת לו היין בעת הבציר כשער היוצא: **ושפכי ליה טפי כופיתא** · מדעתם שלא בתנאי: **אחולי קמחלי גבך** · הואיל ולא פסקת עמהם, ומדעתם נותנים לך ואין מזכירים לומר "בשכר מעותיך שהיו בטילות אצלנו", מתנה בעלמא היא: **והא ארעא לאו דידהו היא** · אלא שהיו עשירים ורואין בני אדם שהניחו שדותיהם וברחו ואין נותנים מס הקרקע למלך והם נוטלים השדות והכרמים ופורעין מס למלך ושמא היין שאני לוקח מהם גזל הוא בידי °דקרקע אינה נגזלת והרי היא של בעלים ופירות גזל: **טסקא** · מס של קרקע: **כרגא** · כסף גולגלתא שהיו כל היהודים כל אחד נותן כסף גולגלתו למלך: **מוהרקייהו** · חותם עבדות שלהם: **בטפסא** · בארגז של מלך מונח והרי כולם עבדים ע דדינא דמלכותא דינא: **תקיף** · כופה: **גוהרקא** · עגלה מוכנת למרכבת אדם ובלשון אשכנז רייטווג"ן: **בהם תעבודו ובאחיכם** · נמי תעבודו: **למיזבן ליה חמרא** · לקנות לו יין בזמן הבציר: **ומשלם לו** יין לפי דמים קלים שקונין אותו: **אפרוותא דזולשפט** · שם המקום שהיין נלקח ונמכר לשם לרוב הלוקחין יין בימות הבציר: **אסמכתא היא** · אפילו הבטיחו ואמר "אם איני קונה לך אפרע משלי" אין זו אלא אסמכתא הואיל ולא קנו מידו: **אם אוביר לך ולא אעביד** · גבי מקבל שדה מחבירו למחצה והובירה שלא חרשה ולא זרעה שמין אותה כמה היתה ראויה לעשות ונותן לו, שכך כתב לו מתחילה "אם אוביר כו'" בפרק המקבל (לקמן דף קד·) אלמא כיון דאפסדיה בהכי (ולא סמך) לאו אסמכתא היא שאינו מקבל עליו אלא כדי הפסד שהפסידו :

רב מר בר רחל · בימי רבא היה כדמשמע הכא ובפרק מי שמת (ב"ב דף קמט· ושם ד"ה רב) ובפרק החולץ (יבמות דף מה: ושם ד"ה רבא) לא גרס רב אכשריה לרב מרי בר רחל אלא רבא והיה בנו של איסור גיורא ועוד מצינו אחר בנו של רבה כדאמרי' במי שהחשיך (שבת דף קנד· ושם ד"ה ואמרי) רבה אבוה דרב מרי בר רחל :

נטר שתא שקל אגר ביתא · פי' בקונטרס אגר שנה הבאה ותימה למה לא המתין עד סוף השנה דשכירות אינה משתלמת אלא לבסוף ושמא היה מנהגם ליתן השכירות בסוף כל חדש וכן משמע במתניתין לעיל (דף סה·) גבי מרבים על השכר אי נמי נטר שתא היינו (שכירות של) שנה שניה ומיהו קשה למה לא ניכה לו מחובו ושמא בטוח היה מן הנכרי שיפרע לו או להראות שהוא נותן לו שכר שלא יהיה נראה כיושב בשכר הלואה וא"ת מאי דינא דבר מגרא היה לו לרב מרי להוציא מיד רבא כדאמרינן לעיל (דף סח·) מאי משכנתא דשכונא גביה (ב) והא דאמרינן לקמן (דף קח:) דזבן מן הנכרי לית ביה משום דינא דבר מגרא היינו משום דמצי אמר ליה אריא אברחי ממגרך אבל הכא רב מרי שלא היה לו בית אלא בית הנכרי לא שייך האי טעמא ואדרבה הפסיד שכל זמן שלא קנאו רבא היה דר בו רב מרי בשביל רבית וי"ל דרב מרי לא היה רוצה לקנותו* :

דסתם משכנתא שתא · ולא הוה מצי נכרי לסלוקי וחשוב כמכר אצלו כל אותה שנה כמו לעיל (דף סז:) באתרא דלא מסלקי והשתא נישקול מר אגר ביתא דחשיב כאילו הוא הבית ממושכן לו מרבא שאם היה בא רבא להחזיק בבית היה מונעו רב מרי אם היה רוצה עד שיפרע לו מעותיו הלכך הוה חשיב רבא כלוה ואסור רב מרי לדור בו בחנם ורבא השיבו דלא עדיף מגברא דאתי מיניה :

השתא נישקול מר אגר ביתא · משמע דיכול אדם למכור מה שהשכיר ביד אחרים וכן משמע בפרק האומר משקלי (ערכין דף כא· ושם ד"ה ה"ק) דאם הקדיש המשכיר את הבית אין השוכר רשאי לדור בו יותר ואם דר בו מעל וקשה דאמרי' בפרק אע"פ (כתובות דף נט: ושם ד"ה שדה) ובפרק בתרא דנדרים (דף פו·) בית שמשכנתי לך לכשאפדנו ממך תיקדוש קדשה משמע שכל זמן שהיא ממושכנת אינו יכול להקדיש וי"ל דמה שיתר על החוב יכול להקדיש ולמכור אבל גובה תחילה חובו ומה שאין יכול לדור בו לפי שהקדש מעורב בו וימכור הבית ויקח זה שכר שכתן :

ושפכי ליה טפי · אין זה רבית מאוחרת שלא היו מזכירים שנותנין בשביל מעותיו שהיו בטלין אצלם כדפירש בקונטרס ולא דמי להלוהו ודר בחצירו שצריך להעלות לו שכר (לעיל דף סד:) אע"פ שאינו אומר שיהא דר בשביל בטול מעותיו דשאני התם שעדיין חייב לו :

משתעבדי בהו טפי · [א]אית ספרים דלא גרסי טפי שלבסוף היו מחזירים להם מעות הכרגא שנותנין בעבורם וכל מה שהיו משעבדין בהן היה בשכר הלואה :

אפרוותא דזולשפט · הכא משמע שהיה שם מקום הזול ובהמוכר פירות (ב"ב דף צח·) משמע שהיו מוליכין שם הייטות כדי למוכרן ביוקר וי"ל שהיתה עומדת בין מדינה שהיה שם יין לרוב ובין מדינה שלא היה נמצא שם יין והיו מביאים שם ממקום הזול ובאים ממקום היוקר שם לקנות :

התם בידו הכא לאו בידו · תימה במאי הוי טפי בידו התם מהכא דאי מיירי התם שיש בידו תבואה לזרוע הכא נמי אם יש לו יין הוי בידו ואי חשיב התם משום דיש בידו לקנות הכא נמי בידו לקנות ויש לומר דהכא אין בידו כשער הזול דשער הזול דזולשפט לא משיך כולי האי דשמא כשיבא לקנות לא ימצא באותו שער אבל באם אוביר בידו לקנות חטין שאם לא ימצא זול יקנה ביוקר :

הכא

קמט א מיי' פ"ו מהל' מלוה ולוה הל' ו סמג לאוין קצד טוש"ע יו"ד סי' קעב סעיף ה :

קנ ב מיי' שם פ"ה הל' י סמג שם טוש"ע יו"ד סי' קעב סעי' יג :

קנא ג מיי' שם פ"ו הל' ט סמג שם טוש"ע יו"ד סימן קס סעי' ד :

קנב ד מיי' פ"ה מהל' גזילה הל' [illegible] סמג עשין [illegible] טוש"ע ח"מ סי' [illegible] סעי' י :

רמ מ"ז

קנג ה מיי' שם הל' [illegible] ופ"ח מהל' מלוה ולוה הל' [illegible] ופ"א מהל' עבדים הל' [illegible] סמג לאוין קפ וסמג עשין פו טוש"ע יו"ד סי' [illegible] סעי' [illegible] ורסו סעי' טו :

קנד ו מיי' שם הל' ז סמג לאוין קנו :

קנה ז מיי' פ"ט מהל' שלוחין ושותפין הל' ו סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' קפג סעי' ח וסי' קפג :

[עי' תוס' ב"ב כא: ד"ה מרחיקין]

[לעיל סח:]

ס"א שנו

[יבמות עו:]

[לעיל סו:]

[לקמן קד: קט:]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ובאחיכם בני ישראל יכול אפי' נוהג כשורה: (ב) תוס' ד"ה נטר וכו' דשכונא גביה ד"מ והא דאמר:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה משתעבדי אית כו'. נ"ב אבל הרא"ש גרים לה וכפי' ג"כ משום רבית שהיו מעבודים יותר ממעות הכרגא וכן משמע כאן בתוס' לספרים דגרסי טפי אבל הרמב"ם [illegible] איסור והיתר [illegible] בש"ע [illegible] נכונין :

גליון הש"ס

גמ' אמטי ליה לרבא. עיין ב"ב דף כא ע"ב תוס' ד"ה מרחיקין ועיין בכתובות דף נט ע"ב תוס' ד"ה שדה: שם ת"ל ובאחיכם. עיין סוטה דף ג ע"ב תוס' ד"ה כתיב כמי: רש"י ד"ה וכו' דקרקע אינה נגזלת. עיין תשובות [illegible] סי' רע"ג:

נושא

מבנה

נושא

נושא

נושא

תת נושא אסמכתא